

Слободан Јанковић, Институт за међународну политику и привреду

Укидање рода у школама

СРПСКЕ владе већ дуго се односе према народу као према покусном кунићу. Сада се под маском заштите од сексуалног насиља, уз ничим поткрепљене тврдње Министарства просвете, како "у сваком школском одељењу у Србији постоји четворо деце која су преживела одређени вид сексуалног насиља" уводи обавезно промовисање хомосексуализма, лезбијства, бисексуализма и свих других видова "сексуалног опредељења" заснованих на узајамно добровољном односу два људска бића.

Министар просвете Младен Шарчевић кроз Приручник за рад са младима који је послат свим школама поручује да је свака особа "мушкарац или жена на свој начин". Можда он то и јесте, али то не значи да су и сви остали. Ова тврдња изнета је на стр. 218 Приручника: "Право да слободно и самостално изразите сексуалну оријентацију. Свака особа је мушкарац или жена на свој начин."

Какве везе има проповедање хомосексуализма, укидања рода и другог са заштитом од сексуалног насиља? На страни 158 се наводи више тзв. сексуалних права: право на сексуалну слободу, право на сексуалну аутономију, сексуални интегритет и сигурност сексуалног тела, право на сек-

суалну приватност, право на сексуално задовољство, право на сексуално изражавање, право на сексуално удруживање, право на слободне и репродуктивне изборе.

Тако се, на пример, на страни 153, Приручника за рад са младима тврди да су "сексуалност и сексуални идентитет несталне и динамичне категорије и да би требало непрестано да преиспитујемо своје претпоставке. Прихватање различитости и отвореност по питању људске сексуалности основни су захтеви за некога ко ради са младима".

Дакле наставно и васпитно особље треба стално да преиспитује своју сексуалност и исто препоручује деци. Има ли то везе са сек-

школства, увођења такозване афирмативне акције уписивања Рома на факултете без потребног успеха у школовању и на пријемном испиту, уз наставак сличне праксе приликом полагања испита, сада се Министарство просвете спрема да промовише нестанак дечака и девојчица - тј. теорију рода, према којој су дечаци и девојчице, сутра мушкарци и жене, само друштвене измишљотине.

Свим школама у Србији као и предшколским установама послата су обавезујућа упутства укључивања ове накарадне пропаганде у активности у вртићу, као и у школску наставу у предмете српског (матерњег) језика, света око нас, природе и друштва, грађан-

ти борбе против насиља најалост познати су већини родитеља школске деце и готово свим наставницима. Управе школа труде се да свим средствима заташкају најгрубље насиље које је попримило размере епидемије и заштите управо насилнике, не би ли имали што бољу оцену Министарства. Осим тога, друштво је све бахатије и сиромашније, расте и број самоубиштава.

Ту ће се под изговором борбе против сексуалног насиља промовисати како они рођени са мушким полним органима треба да носе хаљине и сукње и да могу да бирају да ли да се заљубе у дечака, у девојчицу или ко зна, можда у нешто што је путу да измени пол, да девојчица треба да изабере између две девојчице ону која јој се више свиђа...

Ове болештине је усвојило Министарство Владе Републике Србије. У земљи депресије (РТС објавио да у Србији око 420.000 пати од депресије), епидемије рака, епидемије одласка из земље-емиграције и демографског суноврата, Министарство просвете, науке и технолошког развоја развишља о промени рода, настављајући годинама преузету обавезу промене свести српског народа, чиме чини још један корак ка потпуном краху и крају Србије.

Шарчевић преко Приручника поручује: свако је мушкарац и жена на свој начин

суалним насиљем? Наравно да нема, али има и те како везе са применом немачког и британског захтева промене свести српског народа!

Са Запада се преузимају најгори и најнакараднији програми и настоје се применити у Србији. Иако су резултати у нашем образовању све поразнији, урушавању нема краја.

После "школигрице", избацивања казне из вртића, а у највећој мери и из

ског васпитања, биологије, социологије, музичког, психологије, Устава и права грађана.

Овај програм долази као део пројекта Уницефа "Школа без насиља", који је почео давне 2005. и 2006, а који од 2012. спроводи "Јединица за превенцију насиља". Промовише се сексуална различитост, самозадовољавање (додиривање сопственог тела од најмлађих дана)... Резулта-